

Księga Izajasza

Rozdział 14

1. Bowiem WIEKUISTY zmiłuje się nad Jakóben, znowu wybierze Izraela i osadzi ich na swej ziemi; przyłączy się do nich cudzoziemiec, więc przystaną do domu Jakóba. 2. Wezmą z sobą rodaków i przyprowadzą ich do swej siedziby; posiadzie ich dom Izraela jako sługi i służebnice na ziemi WIEKUISTEGO; pochwycą tych, co ich chwyтали i będą panowali nad swymi ciemiężcami. 3. W dniu, w którym WIEKUISTY da ci wytchnienie od twych męczarni, od twojej trwogi oraz od ciężkiej służby, którą się tobą wysługiwno, 4. wtedy odezwiesz się tą przypowieścią o królu Babelu, mówiąc: Jakże ustał ciemiężca, ustało tyraństwo! 5. WIEKUISTY skruszył maczugę niegodziwych oraz bicz możnowładców. 6. Tego, który razami bez ustanku gromił narody w zaciekłości; co w gniewie gnębił ludy, prześladując bez ograniczeń. 7. Spoczęła, uspokoiła się cała ziemia; zatem wybuchnęli radosnym okrzykiem. 8. Z twojego powodu rozradowały się i cyprysy, i cedry Libanu, mówiąc: Od chwili twojego upadku nie powstała przeciwko nam siekiera. 9. A u dołu, z powodu twojego przyjścia, poruszyła się przez ciebie Kraina Umarłych; rozbudza ci cienie wszystkich mocarzy ziemi, podnosi ze swoich tronów wszystkich królów plemion. 10. Wszyscy się odezwą i powiedzą do ciebie: I ty zaniemogłeś jak my, stałeś się do nas podobnym. 11. Twa wspaniałość i brzęk twoich lutni strącony jest do Krainy Umarłych; pod tobą rozesłany jest czerw, a twym przykryciem robactwo. 12. O, jakże spadłaś z niebios świetlana gwiazdo, synu jutrenki! Powalony jesteś na ziemię, pogromco ludów. 13. To ty mawiałeś w twoim sercu: Przewyższę niebios, wyniosę mój tron ponad gwiazdy Boga i u krańców północy osiade na górze zboru. 14. Wzbiję się na szczyty chmur, dorównam Najwyższemu. 15. Ale stoczyłeś się do Krainy Umarłych, do tylnej części dołu. 16. Ci, co spoglądają na ciebie, przypatrują się tobie oraz zastanawiają się nad tobą, mówiąc: Czy to ten ktoś, co trwożył ziemię, który wstrząsał państwami? 17. Zamienił świat w pustynię, burzył jego miasta, a swych jeńców nie puszczał do domu? 18. Wszyscy królowie ludów, wszyscy pochowani są w chwale, każdy w swoim grobowcu; 19. ale ty jesteś rzucony z dala od twego grobu, jak wzgardzona odrośl; otoczony poległymi, przebitymi mieczem; tymi, co spadają do kamiennych ścian mogiły jako strатовany trup. 20. Nie połączysz się z nimi w grobie, bowiem zniszczyłeś swoją ziemię, a twój lud wymordowałeś. Nie będzie wspomniany na wieki płód zbrodniarzy. 21. Przygotujcie rzeźnię dla jego synów, z powodu winy ich ojca, by nie powstał, nie zdobył ziemi; by się nie napełniła udręka powierzchnia świata. 22. Powstanę przeciw nim – mówi WIEKUISTY Zastępów, zatracę imię Babelu, i szczątek, i dziecko, i wnuka. Tak mówi WIEKUISTY: 23. Zamienię go w siedlisko jeża oraz w kałuże wód; zmiotę go miotłą zagłady – mówi WIEKUISTY Zastępów. 24. WIEKUISTY Zastępów zaprzysiągł w takich słowach: Zaprawdę, jak zaplanowałem – tak będzie; i jak postanowiłem – tak się stanie. 25. Chcę w Moim kraju skruszyć Aszur, zdepczę go na Moich górach; spadnie z nich jego jarzmo, a jego brzemię zostanie zdjęte z jego grzbietu. 26. Taką jest decyzja, która jest postanowiona nad całą ziemią

i taka ręka, która jest zawieszona ponad wszystkimi narodami. **27.** Ponieważ WIEKUISTY Zastępów postanowił, więc któż to udaremni? Jego ręka jest zawieszona, więc któż ją odwróci? **28.** W roku śmierci króla Achaza został wypowiedziany następujący wyrok: **29.** Nie ciesz się cała Peleszet, choć złamany jest kij twego pogromcy; bo z zarodu węża lęgnie się jaszczurka, a jego płodem jest latający smok. **30.** I będą się paść pierwsi z żebrzących, a żebrzący spoczną bezpiecznie; ale twój szczep wygubię głodem, a twoje szczątki będą wytępione. **31.** Płacz bramo, biadaj miasto, rozpaczaj cała Peleszet! Bo z północy nadciąga dym i nikt się nie odłącza od jego powołanych. **32.** Co odpowiedzą posłom narodów? Że WIEKUISTY utwierdził Cyon i że w Nim znajdą obronę uniżeni Jego narodu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012